

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา ก่อนและหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ 2002 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง จำนวน 21 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจก่อนและหลัง การทดลอง แบบสอบถามสัมภาษณ์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และแบบประเมินความสามารถในการเขียน คื่องานเขียนละครที่ใช้ทดสอบความสามารถในการเขียนของผู้เรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแรงจูงใจก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดหลังจากการเรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการพูดของนักศึกษา
(N = 21) คะแนนเต็ม 20 คะแนน

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับความ สามารถ	เกณฑ์ผ่าน/ไม่ผ่าน
การทดสอบครั้งที่ 1	10.5714	2.7124	52.85	ปานกลาง	ผ่าน
การทดสอบครั้งที่ 2	10.7143	3.0550	53.57	ปานกลาง	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	10.6428	2.8837	53.21	ปานกลาง	ผ่าน

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.5714 และ 10.7143 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 10.6428 แสดงว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และมีระดับความสามารถในการพูดอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งประเมินจากงานเขียนบทละครขณะดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียน จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเขียนบทละคร
ของนักศึกษา (N = 21) คะแนนเต็ม 30 คะแนน

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับความ สามารถ	เกณฑ์ผ่าน/ไม่ผ่าน
การทดสอบครั้งที่ 1	20.2857	1.2305	67.55	ดี	ผ่าน
การทดสอบครั้งที่ 2	19.2381	1.9469	64.06	ดี	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	19.7619	1.5887	65.80	ดี	ผ่าน

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.2857 และ 19.2381 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 19.5885 แสดงว่าความสามารถในการเขียนของนักศึกษาโดยเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และมีระดับความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแรงจูงใจก่อนและหลังจากการเรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	21	2.3914	.2974
หลังเรียน	21	2.9662	.3529

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักศึกษาก่อนการทดลองมีค่าเท่ากับ 2.39 และค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 2.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .2974 และ .3529 จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจของนักศึกษาล้างการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งผลของการทดลองดังกล่าวเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้